

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 27ης Ιανουαρίου 2005 *

Στην υπόθεση C-422/02 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως βάσει του άρθρου 49 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, ασκηθείσα στις 21 Νοεμβρίου 2002,

Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH, με έδρα τη Νυρεμβέργη (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους Κ. Αδαμαντόπουλο, δικηγόρο, J. Branton, solicitor, και J. Gutiérrez Gisbert, abogado, με τόπο επιδόσεων το Λουξεμβούργο,

αναιρεσείουσα,

όπου οι έτεροι διάδικοι είναι:

το **Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως**, εκπροσωπούμενο από τον S. Marquardt, επικουρούμενο από τον G. Berrisch, avocat,

καθού πρωτοδίκως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

και

η **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**, εκπροσωπούμενη από τον T. Scharf και την S. Meany, με τόπο επιδόσεων το Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσα πρωτοδικώς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, A. Rosas (εισηγητή) και S. von Bar, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs
γραμματέας: R. Grass

αφού έλαβε υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 29ης Απριλίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτησή της αναίρεσως, η Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH (στο εξής: Chemi-Con) ζητεί να ανααιρεθεί η απόφαση του Πρωτοδικείου των

Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 12ης Σεπτεμβρίου 2002, T-89/00, Europe Chemi-Con (Deutschland) κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2002, σ. II-3651, στο εξής: ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή της για την ακύρωση του άρθρου 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 173/2000 του Συμβουλίου, της 24ης Ιανουαρίου 2000, για την περάτωση των διαδικασιών αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές ορισμένων ηλεκτρολυτικών πυκνωτών αλουμινίου μεγάλου μεγέθους καταγωγής Ιαπωνίας, Δημοκρατίας της Κορέας και Ταϊβάν (ΕΕ L 22, σ. 1, στο εξής: επίμαχος κανονισμός).

Το νομικό πλαίσιο

Η κοινοτική ρύθμιση

- 2 Ο κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 905/98 του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 1998 (ΕΕ L 128, σ. 18, στο εξής: βασικός κανονισμός), διέπει τις διαδικασίες αντιντάμπινγκ. Κατά το άρθρο του 23, δεύτερο εδάφιο, ο βασικός κανονισμός εκδόθηκε χωρίς να θίξει τις διαδικασίες αντιντάμπινγκ που είχαν ήδη κινηθεί βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 3283/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 349, σ. 1), ο οποίος είχε εφαρμογή πριν από τη θέση σε ισχύ του βασικού κανονισμού.
- 3 Το άρθρο 5 του βασικού κανονισμού διέπει την κίνηση διαδικασιών αρχικής έρευνας για να εξακριβωθούν η ύπαρξη, ο βαθμός και τα αποτελέσματα κάθε ντάμπινγκ για το οποίο έχει υποβληθεί καταγγελία.

- 4 Το άρθρο 7, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού ορίζει:

«Είναι δυνατόν να επιβληθούν προσωρινοί δασμοί εφόσον έχει αρχίσει η διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 5, έχει εκδοθεί δημόσια ανακοίνωση, έχει παρασχεθεί στα ενδιαφερόμενα μέρη κατάλληλη δυνατότητα για να υποβάλουν πληροφορίες και να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 10, έχει διατυπωθεί προσωρινό συμπέρασμα με το οποίο επιβεβαιώνεται η ύπαρξη ντάμπινγκ και η εξ αυτού πρόκληση ζημίας στην κοινοτική βιομηχανία και εφόσον το συμφέρον της Κοινότητας επιβάλλει τη λήψη μέτρων για την αποτροπή της ζημίας. Δεν επιτρέπεται επιβολή προσωρινών δασμών ούτε πριν από την πάροδο 60 ημερών αλλά ούτε και μετά την παρέλευση εννέα μηνών από την έναρξη της διαδικασίας.»

- 5 Το άρθρο 7, παράγραφος 7, του εν λόγω κανονισμού ορίζει:

«Οι προσωρινοί δασμοί είναι δυνατόν να επιβληθούν για ένα εξάμηνο που μπορεί να παραταθεί για ένα τρίμηνο, ή είναι δυνατόν να επιβληθούν για ένα εννεάμηνο. Εντούτοις μπορούν να παραταθούν ή να επιβληθούν για εννεάμηνη περίοδο μόνον εφόσον το ζητούν εξαγωγείς που αντιπροσωπεύουν σημαντικό ποσοστό του σχετικού όγκου συναλλαγών ή εφόσον έχουν ενημερωθεί σχετικά από την Επιτροπή και δεν προβάλλουν αντίρρηση.»

- 6 Το άρθρο 9, παράγραφοι 4 και 5, του βασικού κανονισμού έχει ως εξής:

«4. Όταν από τα πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά έχουν διαπιστωθεί τελικώς, προκύπτει ότι υπάρχει ντάμπινγκ και ότι εξ αυτού προκαλείται ζημία, καθώς και ότι το συμφέρον της Κοινότητας επιβάλλει επέμβαση σύμφωνα με το άρθρο 21, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με απλή πλειοψηφία κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής

και μετά από διαβουλεύσεις στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής, επιβάλλει οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ. Σε περίπτωση που επιβάλλονται ήδη προσωρινοί δασμοί, υποβάλλεται στο Συμβούλιο πρόταση για τη λήψη οριστικών μέτρων το αργότερο ένα μήνα πριν από τη λήξη ισχύος των προσωρινών δασμών. Το ύψος του δασμού αντιντάμπινγκ δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το περιθώριο ντάμπινγκ που έχει διαπιστωθεί, αλλά θα πρέπει να είναι κατώτερο του εν λόγω περιθωρίου, αν η επιβολή δασμού χαμηλότερου ύψους κρίνεται επαρκής για την εξάλειψη της ζημίας που υφίσταται η κοινοτική βιομηχανία.

5. Ο δασμός αντιντάμπινγκ επιβάλλεται στο ύψος που αναλογεί σε κάθε περίπτωση χωρίς διάκριση στις εισαγωγές ενός προϊόντος από κάθε πηγή ως προς τις οποίες αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και προξενούν ζημία, με εξαίρεση τις εισαγωγές από εκείνες τις πηγές από τις οποίες έχουν γίνει δεικτές αναλήψεις υποχρεώσεων κατ' εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού. [...]

7 Κατά το άρθρο 11, παράγραφοι 2 και 3, του βασικού κανονισμού:

«2. Κάθε οριστικό μέτρο αντιντάμπινγκ παύει να ισχύει πέντε έτη από την επιβολή του ή από την ημερομηνία ολοκλήρωσης της πλέον πρόσφατης διαδικασίας επανεξέτασης η οποία κάλυψε τόσο το ντάμπινγκ, όσο και τη ζημία, εκτός αν η επανεξέταση οδήγησε στο συμπέρασμα ότι τυχόν λήξη της ισχύος του μέτρου είναι πιθανόν να οδηγήσει στη συνέχιση ή στην επανάληψη του ντάμπινγκ και της ζημίας. Κάθε επανεξέταση ενόψει της λήξης της ισχύος ενός μέτρου αρχίζει με πρωτοβουλία της Επιτροπής ή μετά από αίτηση που υποβάλλεται εκ μέρους ή για λογαριασμό των κοινοτικών παραγωγών, ενώ το μέτρο παραμένει σε ισχύ μέχρι να ολοκληρωθεί η επανεξέταση.

Για να αρχίσει επανεξέταση ενόψει της λήξης της ισχύος των μέτρων, πρέπει η σχετική αίτηση να περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι η λήξη ισχύος των μέτρων είναι πιθανόν να οδηγήσει στη συνέχιση ή την επανάληψη του ντάμπινγκ και της ζημίας. [...]

[...]

3. Η ανάγκη διατήρησης σε ισχύ δεδομένου μέτρου είναι επίσης δυνατόν να αποτελέσει αντικείμενο επανεξέτασης, όταν κρίνεται δικαιολογημένη, με πρωτοβουλία της Επιτροπής ή κατόπιν αιτήσεως ενός κράτους μέλους ή, ακόμη, εφόσον έχει παρέλθει εύλογο χρονικό διάστημα ενός τουλάχιστον έτους από την επιβολή του οριστικού μέτρου, μετά από αίτηση οποιουδήποτε εξαγωγέα ή εισαγωγέα ή των κοινοτικών παραγωγών, η οποία περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που τεκμηριώνουν τη σκοπιμότητα μιας τέτοιας ενδιάμεσης επανεξέτασης.

Ενδιάμεση επανεξέταση αρχίζει όταν η αίτηση περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι η διατήρηση σε ισχύ του μέτρου δεν είναι πλέον απαραίτητη για την εξουδετέρωση του ντάμπινγκ ή/και ότι είναι απίθανο να συνεχισθεί ή να επαναληφθεί η ζημία σε περίπτωση άρσης ή διαφοροποίησης του μέτρου ή το υφιστάμενο μέτρο δεν αρκεί ή δεν αρκεί πλέον για την εξουδετέρωση των ζημιολογώνων συνεπειών του ντάμπινγκ.

[...]»

Η διεθνής ρύθμιση

- 8 Το άρθρο 9, σημείο 9.2, της Συμφωνίας για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (ΕΕ 1994, L 336, σ. 103, στο εξής: Κώδικας αντιντάμπινγκ του 1994»), η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα 1Α της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, η οποία εγκρίθηκε με το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/800/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύναψη των συμφωνιών που απέρρευσαν από τις πολυμερείς διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης (1986-1994), καθόσον αφορά τα θέματα που εμπíπτουν στις αρμοδιότητές της (ΕΕ L 336, σ. 1), έχει ως εξής:

«Όταν επιβάλλεται δασμός αντιντάμπινγκ σε σχέση με οποιοδήποτε προϊόν, ο δασμός αυτός εισπράττεται κάθε φορά μέχρι του προβλεπόμενου ποσού για όλες χωρίς διάκριση τις εισαγωγές του συγκεκριμένου προϊόντος, όποια και αν είναι η προέλευσή τους, εφόσον διαπιστώνεται ότι οι εισαγωγές αυτές αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και προκαλούν ζημία, με εξαίρεση τις εισαγωγές που προέρχονται από εταιρίες για τις οποίες έχουν γίνει δεκτές αναλήψεις υποχρεώσεων ως προς τις τιμές συμφώνως προς τις διατάξεις της παρούσας συμφωνίας. Οι αρχές κατονομάζουν αυτόν ή αυτούς που προμηθεύουν το συγκεκριμένο προϊόν. Αν, παρ' όλα αυτά, η υπόθεση αφορά περισσότερους προμηθευτές από την ίδια χώρα και είναι πρακτικώς αδύνατο να κατονομασθούν οι προμηθευτές αυτοί στο σύνολό τους, οι αρχές δύνανται να κατονομάζουν τη συγκεκριμένη προμηθεύτρια χώρα. Αν η υπόθεση αφορά περισσότερους προμηθευτές από διάφορες χώρες, οι αρχές δύνανται να κατονομάζουν είτε όλους τους εμπλεκόμενους προμηθευτές, είτε, αν αυτό είναι πρακτικώς αδύνατο, όλες τις προμηθεύτριες χώρες.»

Το ιστορικό της διαφοράς

- 9 Η Chemi-Con είναι κατά 100 % θυγατρική της Nippon Chemi-Con Inc. (στο εξής: NCC), η οποία είναι εγκατεστημένη στο Τόκιο (Ιαπωνία). Η NCC κατασκευάζει ορισμένους ηλεκτρολυτικούς πυκνωτές αλουμινίου μεγάλου μεγέθους (στο εξής: ΗΠΑΜΜ). Η Chemi-Con είναι ο αποκλειστικός διανομέας και εισαγωγές στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα των ΗΠΑΜΜ που κατασκευάζει η NCC.
- 10 Από τις 4 Δεκεμβρίου 1992 δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές στην Κοινότητα ΗΠΑΜΜ καταγωγής Ιαπωνίας επιβαλλόταν βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) 3482/92 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 1992 (ΕΕ L 353, σ. 1), ο οποίος επέβαλε και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ. Το εν λόγω μέτρο αντιντάμπινγκ επρόκειτο να λήξει πέντε έτη μετά τη λήψη του, δηλαδή στις 4 Δεκεμβρίου 1997, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού.

- 11 Ο κανονισμός (ΕΚ) 1384/94 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1994 (ΕΕ L 152, σ. 1), καθιέρωσε, από τις 19 Ιουνίου 1994, οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ και για τις εισαγωγές ΗΠΑΜΜ καταγωγής Κορέας και Ταϊβάν.
- 12 Με ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της 3ης Δεκεμβρίου 1997 (ΕΕ C 365, σ. 5), η Επιτροπή ανήγγειλε ότι θα επανεξετάσει τα μέτρα αντιντάμπινγκ που ίσχυαν για τις εισαγωγές ορισμένων ΗΠΑΜΜ καταγωγής Ιαπωνίας. Οι δασμοί αντιντάμπινγκ για τις εισαγωγές αυτές εισπράχθηκαν κατά τη διάρκεια της επανεξετάσεως κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού.
- 13 Σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή αποφάσισε κατόπιν δικής της πρωτοβουλίας, με ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της 7ης Απριλίου 1998 (ΕΕ C 107, σ. 4), να προβεί και σε ενδιάμεση έρευνα των μέτρων αντιντάμπινγκ που ίσχυαν για τις εισαγωγές ορισμένων ΗΠΑΜΜ καταγωγής Κορέας και Ταϊβάν.
- 14 Επιπλέον, με ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της 29ης Νοεμβρίου 1997 (ΕΕ C 363, σ. 2), η Επιτροπή αποφάσισε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 5 του βασικού κανονισμού, να κινήσει διαδικασία αντιντάμπινγκ και να προβεί σε έρευνα σχετικά με ορισμένους ΗΠΑΜΜ καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών και Ταϊλάνδης. Με τον κανονισμό (ΕΚ) 1845/98 της Επιτροπής, της 27ης Αυγούστου 1998 (ΕΕ L 240, σ. 4), επιβλήθηκε προσωρινός δασμός αντιντάμπινγκ για τις εισαγωγές των ΗΠΑΜΜ αυτών. Στη συνέχεια, η Επιτροπή πρότεινε στο Συμβούλιο να επιβάλει οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ για τις εισαγωγές αυτές. Ωστόσο, το Συμβούλιο δεν δέχθηκε την πρόταση αυτή εντός της προθεσμίας δεκαπέντε μηνών που τάσσει το άρθρο 6, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού.

- 15 Κατόπιν της στάσεως του Συμβουλίου, οι εισαγωγές καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών και Ταϊλάνδης δεν έγιναν το αντικείμενο οριστικών μέτρων αντιντάμπινγκ και τα προσωρινά μέτρα αντιντάμπινγκ, που τέθηκαν σε ισχύ στις 29 Αυγούστου 1998, θεωρούνται από τις 28 Φεβρουαρίου 1999 ως μη ληφθέντα. Κατά συνέπεια, οι προσωρινοί δασμοί αντιντάμπινγκ ουδέποτε εισπράχθηκαν οριστικώς για τις εισαγωγές αυτές.
- 16 Στις 21 Μαΐου 1999 η Επιτροπή απέστειλε στη Chemi-Con ένα πληροφοριακό έγγραφο κατά το άρθρο 20 του βασικού κανονισμού με το οποίο εξέθεσε τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και το σκεπτικό με το οποίο σχεδίαζε να προτείνει την περάτωση της επανεξετάσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ που ίσχυαν για ορισμένους ΗΠΑΜΜ καταγωγής Ιαπωνίας, λόγω της μη επιβολής οριστικών δασμών στις εισαγωγές ορισμένων ΗΠΑΜΜ καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών και Ταϊλάνδης.
- 17 Μεταξύ της 31ης Μαΐου και της 2ας Νοεμβρίου 1999, η Chemi-Con και η Επιτροπή είχαν αλληλογραφία και στις 15 Ιουνίου 1999 πραγματοποιήθηκε ακρόαση της πρώτης από τη δεύτερη. Καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας αυτής η Chemi-Con επέμενε να έχει η περάτωση της επανεξετάσεως και επομένως της διαδικασίας αντιντάμπινγκ αναδρομική ισχύ από τις 4 Δεκεμβρίου 1997, ημερομηνία λήξεως της ισχύος των δασμών αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν το 1992 για τις εισαγωγές ορισμένων ΗΠΑΜΜ καταγωγής Ιαπωνίας.
- 18 Με τον επίμαχο κανονισμό, το Συμβούλιο αποφάσισε ότι, λόγω της μη λήψεως μέτρων κατά των ΗΠΑΜΜ προελεύσεως Ηνωμένων Πολιτειών και Ταϊλάνδης, θα εισήγαγε δυσμενείς διακρίσεις το να ληφθούν οποιαδήποτε μέτρα αντιντάμπινγκ για τις εισαγωγές ορισμένων ΗΠΑΜΜ καταγωγής Ιαπωνίας, Κορέας και Ταϊβάν.

19 Το διατακτικό του επίμαχου κανονισμού έχει ως εξής:

«Άρθρο 1

Η διαδικασία αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές ορισμένων [ΗΠΑΜΜ] καταγωγής Ιαπωνίας περατώνεται.

Άρθρο 2

Η διαδικασία αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές ορισμένων [ΗΠΑΜΜ] καταγωγής Δημοκρατίας της Κορέας και Ταϊβάν περατώνεται.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από τις 28 Φεβρουαρίου 1999.»

20 Στις αιτιολογικές σκέψεις του επίμαχου κανονισμού, το Συμβούλιο δικαιολόγησε την περάτωση των διαδικασιών αντιντάμπινγκ ως εξής:

«(132) Όπως αναφέρθηκε ανωτέρω στην αιτιολογική σκέψη 6, κινήθηκε νέα διαδικασία όσον αφορά τους ΗΠΑΜΜ καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής και Ταϊλάνδης, το Νοέμβριο του 1997, δυνάμει του άρθρου 5 του βασικού κανονισμού. Η έρευνα της Επιτροπής καθόρισε οριστικά την ύπαρξη σημαντικού ντάμπινγκ και σοβαρής ζημίας που προκλήθηκε στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής. Δεν διαπιστώθηκαν επιτακτικοί λόγοι που να δείχνουν ότι τα νέα οριστικά μέτρα θα ήταν αντίθετα προς τα συμφέροντα της Κοινότητας. Συνεπώς, η Επιτροπή πρότεινε στο Συμβούλιο την επιβολή οριστικών μέτρων αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ΗΠΑΜΜ καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής και Ταϊλάνδης. Ωστόσο, το Συμβούλιο δεν υιοθέτησε την πρόταση εντός των προθεσμιών που καθορίζονται στον βασικό κανονισμό. Κατά συνέπεια, δεν επιβλήθηκαν οριστικά μέτρα στις εισαγωγές από τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και την Ταϊλάνδη και τα προσωρινά μέτρα που τέθηκαν σε ισχύ τον Αύγουστο 1998, έληξαν στις 28 Φεβρουαρίου 1999.

(133) Η νέα έρευνα όσον αφορά τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και την Ταϊλάνδη και οι δύο παρούσες επανεξετάσεις διεξήχθησαν παράλληλα. Όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, συνάγονται βασικά τα ίδια συμπεράσματα στις τρέχουσες επανεξετάσεις όπως και στη νέα διαδικασία όσον αφορά τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και την Ταϊλάνδη, για το ίδιο εν λόγω προϊόν. Αυτά τα συμπεράσματα απαιτούν καταρχήν την τροποποίηση των οριστικών μέτρων που έχουν επιβληθεί στις εισαγωγές από την Ιαπωνία, τη Δημοκρατία της Κορέας και την Ταϊβάν.

Ωστόσο, το άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ επιβάλλονται χωρίς να εισάγονται διακρίσεις στις εισαγωγές προϊόντος από όλες τις πηγές που διαπιστώθηκε ότι ασκούν ντάμπινγκ και προκαλούν ζημία.

- (134) Επομένως συνάγεται το συμπέρασμα ότι, επειδή δεν εφαρμόστηκαν μέτρα στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και στην Ταϊλάνδη, η επιβολή μέτρων στις εισαγωγές καταγωγής Ιαπωνίας, Δημοκρατίας της Κορέας και Ταϊβάν ως το αποτέλεσμα της παρούσας έρευνας, θα εισήγαγε διακρίσεις έναντι αυτών των τελευταίων τριών χωρών.
- (135) Εξετάζοντας τα ανωτέρω, για να εξασφαλιστεί μία συναφής προσέγγιση και για να τηρηθεί η αρχή της μη διάκρισης, όπως καθορίζεται στο άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, είναι αναγκαίο να περατωθούν οι διαδικασίες όσον αφορά τις εισαγωγές ΗΠΑΜΜ καταγωγής Ιαπωνίας, Δημοκρατίας της Κορέας και Ταϊβάν, χωρίς την επιβολή μέτρων αντι-ντάμπινγκ.
- (136) Ένας ιάπωνας παραγωγός-εξαγωγέας ισχυρίστηκε ότι η διαδικασία όσον αφορά την Ιαπωνία έπρεπε να περατωθεί με αναδρομική ισχύ από την ημερομηνία έναρξης της παρούσας έρευνας, δηλαδή στις 3 Δεκεμβρίου 1997, με το επιχείρημα ότι, ενώ εκκρεμούσε η επανεξέταση για την Ιαπωνία, οι εισαγωγές καταγωγής αυτής της χώρας υπόκεινταν ακόμη σε μέτρα και επομένως εισάγονταν διακρίσεις έναντι αυτής της χώρας σε σύγκριση με τις εισαγωγές καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής και Ταϊλάνδης για τις οποίες δεν εισπράχθηκαν δασμοί.
- (137) Ωστόσο, όπως αναφέρεται ανωτέρω στην αιτιολογική σκέψη 132, μεταξύ του Δεκεμβρίου 1997 και της 28ης Φεβρουαρίου 1999 οι εισαγωγές καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής και Ταϊλάνδης υπόκεινταν σε έρευνα όπως και οι εισαγωγές καταγωγής Ιαπωνίας. Το ότι ίσχυαν μέτρα κατά της Ιαπωνίας και όχι κατά των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής και της Ταϊλάνδης αυτήν την χρονική περίοδο, αντανακλά απλώς το γεγονός ότι η διαδικασία όσον αφορά τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και την Ταϊλάνδη βρισκόταν σε διαφορετικό στάδιο, εφόσον επρόκειτο για αρχική έρευνα, ενώ τα μέτρα που ίσχυαν για την Ιαπωνία, ήταν εκείνα που είχαν επιβληθεί με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3482/92. Υπό αυτές τις συνθήκες δεν εισήχθησαν διακρίσεις επειδή η κατάσταση κάθε διαδικασίας ήταν διαφορετική.

(138) Εν πάση περιπτώσει, γίνεται αποδεκτό το ότι, από τις 28 Φεβρουαρίου 1999 και μετέπειτα, λόγω των παρατηρήσεων που αναφέρονται στις αιτιολογικές σκέψεις 132 έως 135 ανωτέρω, οι εισαγωγές καταγωγής Ιαπωνίας πρέπει να τεθούν πάνω στην ίδια βάση με εκείνες καταγωγής ΗΠΑ και Ταϊλάνδης. Το ίδιο ισχύει για τη Δημοκρατία της Κορέας και την Ταϊβάν. Η έρευνα όσον αφορά τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και την Ταϊλάνδη περατώθηκε στις 28 Φεβρουαρίου 1999, είτε με την επιβολή μέτρων είτε με την περάτωση της διαδικασίας. Η παρούσα έρευνα κατέληξε σε παρόμοια συμπεράσματα με την έρευνα όσον αφορά τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και την Ταϊλάνδη και έτσι πρέπει να ισχύσει η ίδια απόφαση στην παρούσα διαδικασία.»

Η διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 21 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 14 Απριλίου 2000, η Chemi-Con άσκησε προσφυγή για την ακύρωση του άρθρου 3, δεύτερο εδάφιο, του επίμαχου κανονισμού κατά το μέρος που δεν ορίστηκε ότι η αναδρομική ισχύς του αρχίζει στις 4 Δεκεμβρίου 1997.
- 22 Με διάταξη της 17ης Νοεμβρίου 2000, ο πρόεδρος του τετάρτου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου δέχθηκε την αίτηση της Επιτροπής να παρέμβει υπέρ του Συμβουλίου. Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, ζήτησε να απορριφθεί η προσφυγή, κυρίως, ως απαράδεκτη και, επικουρικός, ως αβάσιμη.
- 23 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή.

- 24 Το Πρωτοδικείο πρώτα κήρυξε την προσφυγή παραδεκτή και μετά απέρριψε τον πρώτο λόγο ακυρώσεως με τον οποίο η Chemi-Con προέβαλε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι στην ουσία η Chemi-Con κατήγγελλε νομική πλάνη σχετικά με την γενομένη από τον επίμαχο κανονισμό εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και όχι πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών από το Συμβούλιο. Το Πρωτοδικείο εκτίμησε, στις σκέψεις 53 έως 59 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι όσον αφορά την περίοδο από τις 4 Δεκεμβρίου 1997 μέχρι τις 28 Φεβρουαρίου 1999 ο πιο πάνω κανονισμός δεν συνιστά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως την οποία διατυπώνει το άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού.
- 25 Κατά το Πρωτοδικείο, οι δύο περί ων πρόκειται διαδικασίες, δηλαδή η επανεξέταση σχετικά με τις εισαγωγές προελεύσεως Ιαπωνίας και η αρχική έρευνα σχετικά με τις εισαγωγές προελεύσεως Ηνωμένων Πολιτειών και Ταϊλάνδης, διέπονταν από διαφορετικές διατάξεις του βασικού κανονισμού, οι οποίες είχαν διαφορετικά αποτελέσματα όσον αφορά την είσπραξη δασμών αντνιτάμπινγκ (σκέψη 53). Το Πρωτοδικείο εκτίμησε ότι, όταν μια διαδικασία περατώνεται χωρίς να ληφθούν μέτρα αντνιτάμπινγκ στο στάδιο της αρχικής έρευνας η οποία διέπεται από το άρθρο 5 του πιο πάνω κανονισμού, ουδείς οριστικός δασμός εισπράττεται και οι προσωρινοί δασμοί δεν εισπράττονται οριστικώς (σκέψη 54). Αντιθέτως, το άρθρο 11, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού ορίζει, όταν πρόκειται για διαδικασία επανεξετάσεως, ότι ένα μέτρο αντνιτάμπινγκ παύει να ισχύει πέντε έτη μετά τη λήψη του και ότι, σε περίπτωση επανεξετάσεως ενός τέτοιου μέτρου όταν επίκειται η λήξη της ισχύος του, το μέτρο αυτό παραμένει σε ισχύ εν αναμονή των αποτελεσμάτων της επανεξετάσεως αυτής (σκέψη 56).
- 26 Στις σκέψεις 57 και 58 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως το Πρωτοδικείο έκρινε τα εξής:

«57 Κατά συνέπεια, καίτοι οι έρευνες διεξήχθησαν ταυτοχρόνως επί παρεμφερών προϊόντων καταγωγής διαφορετικών χωρών για την ίδια περίοδο έρευνας, και έστω και αν συνήχθησαν εξ αυτών παρεμφερή συμπεράσματα όσον αφορά το ντάμπινγκ, τη ζημία και το κοινοτικό συμφέρον, η υφιστάμενη διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των εισαγωγών προελεύσεως Ιαπωνίας και των εισαγωγών προελεύσεως Ηνωμένων Πολιτειών και Ταϊλάνδης, όσον αφορά την είσπραξη των δασμών αντνιτάμπινγκ, έχει νομοθετικό έρεισμα στον βασικό κανονισμό και δεν μπορεί, συνεπώς, να θεωρηθεί ότι συνιστά παραβίαση της αρχής της

ίσης μεταχειρίσεως (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 1990, C-323/88, Sermes, Συλλογή 1990, σ. I-3027, σκέψεις 45 έως 48).

58 Επιπλέον, το Συμβούλιο δεν υποχρεούται να αποστεί της εφαρμογής της διατάξεως του άρθρου 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού. Η τελευταία διάταξη αφορά μόνον την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ. Όμως, εν προκειμένω, οι δασμοί αντιντάμπινγκ που η προσφεύγουσα όφειλε να καταβάλει κατά την περίοδο από 4 Δεκεμβρίου 1997 έως 28 Φεβρουαρίου 1999 επεβλήθησαν με τον κανονισμό 3482/92 και εξακολούθησαν να εισπράττονται βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, που αποτελεί ειδικό κανόνα. Έτσι, ανεξάρτητα από την κίνηση της διαδικασίας της αρχικής έρευνας επί των εισαγωγών προελεύσεως Ηνωμένων Πολιτειών και Ταϊλάνδης, η προσφεύγουσα όφειλε να εξακολουθήσει να καταβάλλει δασμούς αντιντάμπινγκ βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού.»

27 Επιπλέον, το Πρωτοδικείο απέρριψε τα επιχειρήματα της Chemi-Con ότι η περί ης πρόκειται κατάσταση είναι ανάλογη με εκείνη σχετικά με την οποία εκδόθηκε ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2553/93 του Συμβουλίου, της 13ης Σεπτεμβρίου 1993, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2089/84 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων ένσφαιρων τριβέων (ρουλεμάν) καταγωγής Ιαπωνίας και Σιγκαπούρης (ΕΕ L 235, σ. 3), ο οποίος είχε ορίσει ότι η αναδρομική ισχύς της λήξεως ενός προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ που είχε επιβληθεί πριν από τον κανονισμό αυτόν αρχίζει την ημερομηνία κινήσεως της διαδικασίας επανεξετάσεως. Το Πρωτοδικείο σημείωσε ότι οι περιστάσεις στις οποίες εκδόθηκε ο πιο πάνω κανονισμός είναι από πολλές απόψεις διαφορετικές από εκείνες στις οποίες εκδόθηκε ο επίμαχος κανονισμός (σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως).

28 Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως με τον οποίο η Chemi-Con προέβαλε ανεπαρκή αιτιολογία του επίμαχου κανονισμού, το Πρωτοδικείο υπενθύμισε την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με την αιτιολογία που απαιτείται βάσει του άρθρου 253 ΕΚ και ειδικότερα την αιτιολογία των πράξεων γενικής ισχύος (σκέψεις 65 και 66 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως). Το Πρωτοδικείο συνήγαγε ότι η αιτιολογία του επίμαχου κανονισμού είναι επαρκής λαμβανομένων υπόψη του περιεχομένου του και του πλαισίου εντός του οποίου αυτός εκδόθηκε (σκέψεις 67 και 68 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως).

Τα αιτήματα των διαδίκων

29 Η Chemi-Con ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·

- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα τόσο της δίκης ενώπιον του Δικαστηρίου όσο και της δίκης ενώπιον του Πρωτοδικείου και

- κυρίως, να ακυρώσει το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 3 του επίμαχου κανονισμού κατά το μέρος που δεν ορίζει την 4η Δεκεμβρίου 1997 ως την ημερομηνία ενάρξεως της αναδρομικής ισχύος του κανονισμού αυτού ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο προκειμένου το τελευταίο να αποφανθεί επί του αιτήματος ακυρώσεως της πιο πάνω διατάξεως.

30 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή ζητούν να απορριφθεί η αίτηση αναιρέσεως και να καταδικαστεί η Chemi-Con στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

31 Η Chemi-Con προβάλλει τρεις λόγους αναιρέσεως με τους οποίους προσάπτει στο Πρωτοδικείο ότι απέρριψε τον πρώτο λόγο ακυρώσεως. Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται νομική πλάνη του Πρωτοδικείου, καθόσον στη σκέψη 48

της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως το Πρωτοδικείο χαρακτήρισε εσφαλμένως τον λόγο ακυρώσεως ο οποίος αποτελούσε ισχυρισμό περί παραβιάσεως από το Συμβούλιο της αρχής της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων που διατυπώνεται στο άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού και όχι ισχυρισμό περί παραβιάσεως της γενικής αρχής της ίσης μεταχειρίσεως. Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται νομική πλάνη του Πρωτοδικείου στη σκέψη 58 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά την ερμηνεία της πιο πάνω διατάξεως του βασικού κανονισμού. Όσο για τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, με αυτόν προβάλλεται νομική πλάνη του Πρωτοδικείου στη σκέψη 57 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως. Επιπλέον, η εφαρμογή της αρχής αυτής στηρίχθηκε σε ανεπαρκή ή διφορούμενη αιτιολογία.

- 32 Όπως ορθώς σημείωσαν το Συμβούλιο και η Επιτροπή, στην ουσία οι τρεις λόγοι αναιρέσεως θέτουν ένα και το αυτό ουσιαστικό ζήτημα όσον αφορά την ερμηνεία και την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ή της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων που διατυπώνεται στο άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού. Το ζήτημα στην ουσία είναι αν, όταν εισαγωγές στην Κοινότητα όμοιων προϊόντων προερχομένων από διάφορες πηγές γίνονται το αντικείμενο χωριστών διαδικασιών αντιντάμπινγκ, οι οποίες βρίσκονται σε διαφορετικά στάδια που διέπονται από διαφορετικές διατάξεις του εν λόγω κανονισμού, η αρχή αυτή απαιτεί παρά ταύτα να τύχουν όλες οι σχετικές εισαγωγές πανομοιότυπης μεταχειρίσεως όσον αφορά την είσπραξη δασμών αντιντάμπινγκ, υπό την έννοια ότι τέτοιοι δασμοί δεν μπορούν να εισπραχθούν για τις εισαγωγές που προέρχονται από ορισμένες πηγές όταν δεν έχουν εισπραχθεί για όμοιες εισαγωγές που προέρχονται από άλλες πηγές.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

- 33 Όσον αφορά τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, επιβάλλεται η διαπίστωση, όπως ο γενικός εισαγγελέας σημείωσε στα σημεία 36 έως 38 των προτάσεών του, ότι δεν έχει σημασία αν η αρχή που διατυπώνεται στο άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού ονομαστεί «αρχή της ίσης μεταχειρίσεως» ή «αρχή της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων». Συγκεκριμένα, πρόκειται για δύο ονομασίες της ίδιας

γενικής αρχής του κοινοτικού δικαίου, η οποία απαγορεύει, αφενός, να επιφυλάσσεται διαφορετική μεταχείριση σε όμοιες καταστάσεις και, αφετέρου, να επιφυλάσσεται ίδια μεταχείριση σε διαφορετικές καταστάσεις, εκτός αν αντικειμενικοί λόγοι δικαιολογούν τη μεταχείριση αυτή (βλ., μεταξύ άλλων, την απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2002, C-442/00, Rodríguez Caballero, Συλλογή 2002, σ. I-11915, σκέψη 32 και νομολογία που παρατίθεται εκεί). Από τις σκέψεις 50, 51 και 57 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει σαφώς ότι το Πρωτοδικείο εξέτασε με γνώμονα την αρχή αυτή, όπως διατυπώνεται ειδικά στο πιο πάνω άρθρο 9, παράγραφος 5, τη μεταχείριση που επιφυλάχθηκε στις εισαγωγές ΗΠΑΜΜ προελεύσεως Ιαπωνίας, Ηνωμένων Πολιτειών και Ταϊλάνδης. Υπό τις συνθήκες αυτές, η Chemi-Con δεν μπορεί να προσάπτει στο Πρωτοδικείο ότι στη σκέψη 48 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως παρέβλεψε την αρχή που η Chemi-Con ισχυρίστηκε ενώπιον του Πρωτοδικείου ότι παραβιάστηκε.

- 34 Από τα πιο πάνω προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως με τον οποίο προβάλλεται εσφαλμένος χαρακτηρισμός του λόγου ακυρώσεως είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

Επί του πρώτου σκέλους του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

- 35 Με το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, η Chemi-Con επικρίνει την εκτίμηση που περιλαμβάνεται στη σκέψη 58 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ότι το άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού αφορά μόνο την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ. Από την εκτίμηση αυτή η Chemi-Con συνάγει ότι το Πρωτοδικείο απέκλεισε ότι η απαγόρευση των δυσμενών διακρίσεων η οποία τίθεται από τη διάταξη αυτή μπορεί να έχει εφαρμογή στις περιπτώσεις όπου δασμοί αντιντάμπινγκ συνεχίζουν να εισπράττονται βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού.

- 36 Κατά τη Chemi-Con, το άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού πρέπει να έχει εφαρμογή σε όλες τις περιπτώσεις όπου εισπράττονται δασμοί αντιντάμπινγκ. Εν προκειμένω, η διάταξη αυτή αντιτίθεται στο να υποχρεωθούν, βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, οι εισαγωγείς ΗΠΑΜΜ προελεύσεως Ιαπωνίας να καταβάλουν δασμό αντιντάμπινγκ εν αναμονή των αποτελεσμάτων της επανεξετάσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ των οποίων επέκειτο η λήξη, ενώ ουδείς δασμός αντιντάμπινγκ επιβλήθηκε οριστικώς για τις εισαγωγές όμοιων προϊόντων προελεύσεως Ηνωμένων Πολιτειών και Ταϊλάνδης οι οποίες έγιναν το αντικείμενο αρχικής έρευνας που διεξήχθη συγχρόνως και οδήγησε στα ίδια συμπεράσματα με εκείνα που συνήχθησαν από την πιο πάνω επανεξέταση. Ακριβώς για αυτόν τον λόγο η Chemi-Con θεωρεί ότι η αναδρομική ισχύς του επίμαχου κανονισμού έπρεπε να αρχίσει στις 4 Δεκεμβρίου 1997, δηλαδή την πρώτη ημέρα από την οποία υποχρεώθηκε να καταβάλλει δασμό αντιντάμπινγκ βάσει του πιο πάνω άρθρου 11, παράγραφος 2. Συγκεκριμένα, μέχρι τις 3 Δεκεμβρίου 1997, ημερομηνία την οποία αναφέρει το εκατοστό τριακοστό έκτο σημείο των αιτιολογικών σκέψεων του επίμαχου κανονισμού, ο δασμός αυτός έπρεπε να καταβάλλεται βάσει του κανονισμού 3482/92.
- 37 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποστηρίζουν ότι το Πρωτοδικείο, όταν εξέθεσε ότι το άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού αφορά μόνο την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ, δεν υπέπεσε σε νομική πλάνη κατά την ερμηνεία της διατάξεως αυτής. Υποστηρίζουν ότι, αντιθέτως προς το άρθρο 9, σημείο 9.2, του Κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994, το οποίο επικαλέστηκε η Chemi-Con, το κείμενο του πιο πάνω άρθρου 9, παράγραφος 5, αναφέρεται ρητώς στην επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ και όχι στην είσπραξη τέτοιου δασμού.
- 38 Κατά το Συμβούλιο, εφόσον το άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού απαγορεύει τη μεταχείριση που εισάγει δυσμενείς διακρίσεις όσον αφορά την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ, η διάταξη αυτή περιέχει έναν αυστηρό κανόνα ο οποίος βαίνει πέραν των υποχρεώσεων που απορρέουν για την Κοινότητα από τον Κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994. Το άρθρο 9, σημείο 9.2, του Κώδικα αυτού απαιτεί μόνον, όταν έχουν επιβληθεί δασμοί αντιντάμπινγκ, οι δασμοί αυτοί να εισπράττονται κατά τρόπον που δεν δημιουργεί δυσμενείς διακρίσεις. Προς στήριξη της ερμηνείας αυτής, το Συμβούλιο επικαλείται την από 4 Ιουλίου 1997 έκθεση της

ειδικής ομάδας που έχει συσταθεί στο πλαίσιο της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (ΓΣΔΕ), έκθεση η οποία φέρει τον τίτλο «Επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ ΕΚ σε εισαγωγές βαμβακερών νημάτων προελεύσεως Βραζιλίας» και καταρτίστηκε σχετικά με το άρθρο 8, σημείο 8.2, της Συμφωνίας του 1979 περί εφαρμογής του άρθρου VI της ΓΣΔΕ (Κώδικας αντιντάμπινγκ της ΓΣΔΕ, ΕΕ ειδ. έκδ. 11/019, σ. 93), διάταξη η οποία αντιστοιχεί στο άρθρο 9, σημείο 9.2, του Κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994. Ωστόσο, θεωρεί ότι το γεγονός ότι το πιο πάνω άρθρο 9, παράγραφος 5, αφορά μόνο την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ δεν σημαίνει ότι αυτή καθ' εαυτή η είσπραξη των δασμών αυτών δεν καταλαμβάνεται από την απαγόρευση των δυσμενών διακρίσεων.

39 Μολονότι τόσο η Chemi-Con όσο και το Συμβούλιο και η Επιτροπή αφιέρωσαν σημαντικό μέρος της επιχειρηματολογίας τους στη διάκριση μεταξύ επιβολής και εισπράξεως δασμών αντιντάμπινγκ, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως ορθώς σημείωσε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 65 των προτάσεών του, οι διαφορές τους είναι περισσότερο φαινομενικές και λιγότερο πραγματικές. Συγκεκριμένα, κανένας από όσους έλαβαν μέρος στην αναιρετική διαδικασία δεν αμφισβητεί το γεγονός ότι το άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού έχει εφαρμογή τόσο στη διαδικασία επανεξετάσεως όσο και στη διαδικασία που μας αφορά εν προκειμένω, όπου η είσπραξη δασμού αντιντάμπινγκ για ορισμένες εισαγωγές συνεχίστηκε πέραν της ημερομηνίας λήξεως του οριστικού δασμού που είχε καθιερωθεί με την αρχική απόφαση επιβολής δασμού.

40 Από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, και ειδικά από τις σκέψεις της 50, 51 και 57, προκύπτει ότι η μεταχείριση που επιφυλάχθηκε στις εισαγωγές ΗΠΑΜΜ καταγωγής διαφόρων κρατών κατά την περίοδο από τις 4 Δεκεμβρίου 1997 μέχρι τις 28 Φεβρουαρίου 1999 εξετάστηκε με γνώμονα την αρχή που διατυπώνεται στο άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού. Κατά συνέπεια, από τη σκέψη 58 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, και ειδικότερα από τη χρήση του επιρρήματος «μόνον» στη δεύτερη περίοδο της σκέψεως αυτής, δεν μπορεί να συναχθεί ότι το Πρωτοδικείο δέχθηκε ότι η είσπραξη των δασμών αντιντάμπινγκ μπορούσε να γίνει κατά τρόπον που εισάγει δυσμενείς διακρίσεις και ότι εκτίμησε ότι η διάταξη αυτή δεν έχει εφαρμογή στη συγκεκριμένη υπόθεση που έφθασε ενώπιόν του. Κατά συνέπεια, η αιτίαση της Chemi-Con είναι αβάσιμη και πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου σκέλους του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

- 41 Με το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, η Chemi-Con ισχυρίζεται επίσης ότι, στη σκέψη 58 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι το Συμβούλιο διαθέτει διακριτική ευχέρεια η οποία του δίνει τη δυνατότητα να μην εφαρμόζει το άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού στις διαδικασίες που διέπονται από το άρθρο 11, παράγραφος 2 του ίδιου κανονισμού.
- 42 Ωστόσο, το Πρωτοδικείο, όταν έκρινε ότι το Συμβούλιο δεν υποχρεούται να μην εφαρμόσει το άρθρο 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού και ότι η διάταξη αυτή είναι ειδική διάταξη σε σχέση με το άρθρο 9, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού, ουδόλως έκρινε ότι το Συμβούλιο δύναται κατά διακριτική ευχέρεια να επιλέξει να μην εφαρμόζει την τελευταία διάταξη στις διαδικασίες επανεξετάσεως. Όπως σημείωσαν το Συμβούλιο και η Επιτροπή, το Πρωτοδικείο δεν έχει αμφιβολίες ως προς την εφαρμογή του πιο πάνω άρθρου 9, παράγραφος 5, σε περιπτώσεις όπως η παρούσα και η αιτίαση που προέβαλε η Chemi-Con είναι αβάσιμη και πρέπει να απορριφθεί.
- 43 Επιπλέον, στην περίπτωση που η αιτίαση αυτή νοούνταν ως κριτική του γεγονότος ότι, κατά το Πρωτοδικείο, το άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού δεν αντιτίθεται στο να εφαρμοστεί εν προκειμένω το άρθρο 11, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η αιτίαση αυτή συγχέεται με την επιχειρηματολογία που προβλήθηκε στο πλαίσιο του τρίτου λόγου αναιρέσεως, με τον οποίο προβάλλεται νομική πλάνη στην οποία το Πρωτοδικείο υπέπεσε κατά την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως. Στην περίπτωση αυτή, ούτως ή άλλως θα παρείλκε η από το Δικαστήριο περαιτέρω εξέταση της αιτιάσεως αυτής στο πλαίσιο του λόγου αναιρέσεως με τον οποίο προβάλλεται νομική πλάνη κατά την ερμηνεία του πιο πάνω άρθρου 9, παράγραφος 5.
- 44 Κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως με τον οποίο προβάλλεται νομική πλάνη στην οποία το Πρωτοδικείο υπέπεσε κατά την ερμηνεία του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού.

Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως

45 Με το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου αναιρέσεως, η Chemi-Con ισχυρίζεται ότι η αιτιολογία που περιέχεται στη σκέψη 57 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως δεν καθιστά δυνατό να κατανοηθεί ο λόγος για τον οποίο το Πρωτοδικείο συνήγαγε ότι η διαφορετική μεταχείριση των εισαγωγών προελεύσεως Ιαπωνίας και των εισαγωγών καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών και Ταϊλάνδης δεν συνιστά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως. Κατά τη Chemi-Con, από την αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως δεν προκύπτει με επαρκή σαφήνεια αν το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η κατάσταση των εισαγωγών προελεύσεως Ιαπωνίας δεν είναι ανάλογη με εκείνη των εισαγωγών καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών ή Ταϊλάνδης ή αν αντιθέτως εκτίμησε ότι οι καταστάσεις αυτές είναι ανάλογες, αλλά ότι η διαφορετική μεταχείριση δικαιολογείται από την ύπαρξη «αντικειμενικών και σημαντικών διαφορών». Η Chemi-Con υπενθυμίζει ότι το τελευταίο κριτήριο είναι εκείνο που χρησιμοποιήθηκε από τη νομολογία η οποία παρατίθεται στη σκέψη 52 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

46 Εν προκειμένω, είναι αρκετό να διαπιστωθεί, όπως η ίδια η Chemi-Con αναγνωρίζει στην αίτησή της αναιρέσεως, ότι από τη σκέψη 57 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει σαφώς ότι, κατά το Πρωτοδικείο, οι εισαγωγές προελεύσεως των τριών πιο πάνω κρατών βρίσκονται σε ανάλογες καταστάσεις, πλην όμως δικαιολογείται η διαφορετική μεταχείριση των εισαγωγών αυτών. Συγκεκριμένα, το Πρωτοδικείο, μολονότι δεν εξέθεσε ρητώς ότι πρόκειται για ανάλογες καταστάσεις, απαρτίθησε διάφορα κοινά γνωρίσματα των πιο πάνω καταστάσεων, όπως η ομοιότητα των εισαγομένων προϊόντων, το γεγονός ότι οι σχετικές εισαγωγές έγιναν το αντικείμενο ερευνών που κινήθηκαν συγχρόνως και για την ίδια περίοδο, καθώς και το γεγονός ότι οι έρευνες αυτές οδήγησαν σε όμοια συμπεράσματα όσον αφορά την ύπαρξη ντάμπινγκ, ζημίας και κοινοτικού συμφέροντος. Το Πρωτοδικείο μόνον αφότου σημείωσε τα κοινά αυτά γνωρίσματα προσδιόρισε τον λόγο που κατέστησε δυνατό να δικαιολογηθεί το ότι επιφυλάχθηκε διαφορετική μεταχείριση στις καταστάσεις αυτές. Κατά συνέπεια, η αιτιολογία που περιλαμβάνεται στην πιο πάνω σκέψη 57 δεν είναι ούτε διαφορούμενη ούτε ανεπαρκής.

47 Με το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου αναίρεσεως, η Chemi-Con υποστηρίζει ότι απλώς και μόνον το γεγονός ότι η αρχική έρευνα για τις εισαγωγές προελεύσεως Ηνωμένων Πολιτειών και Ταϊλάνδης διεπόταν από διάταξη του βασικού κανονισμού διαφορετική εκείνης η οποία αφορά την επανεξέταση των μέτρων των οποίων επίκειται η λήξη δεν αποτελεί «αντικειμενική και σημαντική διαφορά» που να δικαιολογεί τη βαλλόμενη διαφορετική μεταχείριση. Ειδικότερα, προσάπτει στο Πρωτοδικείο ότι στηρίχθηκε στην προαναφερθείσα απόφαση *Sermes*, καθόσον η διαφορά των νομικών βάσεων που ελήφθη υπόψη στην απόφαση εκείνη είναι σαφώς πιο σημαντική από τη διαφορά δύο διατάξεων του ίδιου κανονισμού του Συμβουλίου. Η Chemi-Con υπενθυμίζει συναφώς ότι, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση εκείνη, η διαφορετική μεταχείριση είχε ως νομική βάση μια διάταξη του πρωτογενούς κοινοτικού δικαίου. Εν προκειμένω, η νομική βάση της διαφορετικής μεταχείρισεως δεν βρίσκεται παρά στο άρθρο 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, το οποίο δεν μπορεί να θεωρηθεί κανόνας ανώτερης τυπικής ισχύος από το άρθρο 9, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού.

48 Επιβάλλεται ευθύς εξ αρχής η διαπίστωση ότι η επιχειρηματολογία της Chemi-Con στηρίζεται σε πολύ επιφανειακή ανάγνωση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Είναι αλήθεια ότι, στις σκέψεις 57 και 58 της αποφάσεως αυτής, το Πρωτοδικείο περιορίστηκε να εκθέσει στην ουσία ότι η διαφορετική μεταχείριση εις βάρος των εισαγωγών προελεύσεως Ιαπωνίας έχει ως νομική βάση το άρθρο 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, το οποίο είναι ένας ειδικός κανόνας που προβλέπει την είσπραξη δασμών αντνιτάμπινγκ εν αναμονή των αποτελεσμάτων της επανεξετάσεως ενός μέτρου του οποίου επίκειται η λήξη. Ωστόσο, πρέπει να ληφθούν υπόψη και οι σκέψεις 54 έως 56 της ίδιας αποφάσεως, όπου το Πρωτοδικείο περιγράφει τα ουσιώδη χαρακτηριστικά της αρχικής έρευνας και αυτά της επανεξετάσεως ενός μέτρου του οποίου επίκειται η λήξη, οι οποίες είναι δύο διαδικασίες αντνιτάμπινγκ που υπόκεινται σε διαφορετικούς κανόνες του πιο πάνω κανονισμού. Όταν περιέγραψε τα ουσιώδη αυτά χαρακτηριστικά, το Πρωτοδικείο αναφέρθηκε όχι μόνο στο γεγονός ότι οι δύο διαδικασίες διέπονται από διαφορετικές διατάξεις, αλλά και ευρύτερα στους λόγους που οδήγησαν τον κοινοτικό νομοθέτη να θεσπίσει στον κανονισμό αυτόν ειδικούς κανόνες που έχουν εφαρμογή επί εκατέρας των διαδικασιών αυτών.

49 Επομένως, η γενομένη από το Πρωτοδικείο αναφορά στο άρθρο 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού ως νομική βάση της διαφορετικής μεταχείρισης μεταξύ των εισαγωγών που αποτέλεσαν το αντικείμενο επανεξετάσεως και εκείνων για τις οποίες κινήθηκε αρχική έρευνα δεν μπορεί να νοηθεί ως αναφορά στην εντελώς τυπική πτυχή της υπάρξεως της ειδικής αυτής διατάξεως. Συγκεκριμένα, η αναφορά αυτή έχει αναγκαστικά ως υπόβαθρο το ότι, εφόσον ο πιο πάνω κανονισμός ορίζει ρητώς ότι ένα μέτρο αντιντάμπινγκ του οποίου επίκειται η λήξη μένει σε ισχύ εν αναμονή των αποτελεσμάτων της επανεξετάσεως αν γίνει επανεξέταση, δύναται εντεύθεν να συναχθεί ότι κατ' αρχήν η διαδικασία επανεξετάσεως είναι αντικειμενικά διαφορετική από τη διαδικασία της αρχικής έρευνας, η οποία διέπεται από άλλες διατάξεις του ίδιου κανονισμού.

50 Η αντικειμενική διαφορά των δύο αυτών διαδικασιών έγκειται στο γεγονός ότι οι εισαγωγές που αποτελούν το αντικείμενο διαδικασίας επανεξετάσεως είναι εκείνες που έχουν ήδη γίνει το αντικείμενο οριστικών μέτρων αντιντάμπινγκ και σχετικά με τις οποίες κατ' αρχήν έχουν προσκομιστεί επαρκή στοιχεία για να αποδειχθεί ότι η κατάργηση των μέτρων αυτών είναι πιθανόν να ευνοήσει τη συνέχιση ή την επανεμφάνιση του ντάμπινγκ ή της ζημίας. Αντιθέτως, όταν για ορισμένες εισαγωγές γίνεται αρχική έρευνα, το αντικείμενο της έρευνας αυτής είναι ακριβώς να καθορισθεί η ύπαρξη, ο βαθμός και το αποτέλεσμα κάθε προβαλλόμενου ντάμπινγκ, έστω και αν η κίνηση της έρευνας αυτής προϋποθέτει την ύπαρξη επαρκών αποδεικτικών στοιχείων για να δικαιολογηθεί μια τέτοια διαδικασία. Κατά συνέπεια, πρέπει να κριθεί ότι, πέραν της τυπικής πτυχής την οποία το Πρωτοδικείο εξέθεσε στη σκέψη 57 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η διαπιστωμένη διαφορετική μεταχείριση δικαιολογείται από ουσιαστικής απόψεως καθόσον, λαμβανομένων υπόψη των σχετικών διατάξεων του βασικού κανονισμού, οι εισαγωγές για τις οποίες επιβλήθηκε από το Συμβούλιο οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ δεν βρίσκονταν, λόγω της προελεύσεώς τους, σε πανομοιότυπη κατάσταση με όμοιες εισαγωγές που προέρχονταν από άλλες πηγές και που έγιναν το αντικείμενο μόνον αρχικής έρευνας.

51 Κατά συνέπεια, ορθώς το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των εισαγωγών προελεύσεως Ιαπωνίας και των εισαγωγών καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών και Ταϊλάνδης δεν συνιστά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισεως.

- 52 Επιπλέον, πάλι ορθώς το Πρωτοδικείο έκρινε, στη σκέψη 58 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το Συμβούλιο δεν οφείλει να μην εφαρμόζει το άρθρο 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού. Συγκεκριμένα, η αρχή την οποία διατυπώνει η τελευταία διάταξη δεν απαιτεί, όταν το Συμβούλιο αποφασίζει να περατώσει μια διαδικασία επανεξετάσεως για τον λόγο ότι δεν επιβλήθηκε οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ σε εισαγωγές που βρίσκονται σε ανάλογη κατάσταση με εισαγωγές για τις οποίες έγινε επανεξέταση αλλά οι οποίες προέρχονται από άλλες πηγές και έγιναν το αντικείμενο αρχικής έρευνας, να αποκαθιστά απόλυτη ισότητα μεταχειρίσεως όσον αφορά την είσπραξη των δασμών επί των εισαγωγών οι οποίες βρίσκονται στις διαφορετικές αυτές καταστάσεις.
- 53 Εν προκειμένω, το Συμβούλιο θεώρησε ότι πρέπει να ορίσει στις 28 Φεβρουαρίου 1999, ημερομηνία από την οποία ήταν δεδομένο ότι δεν θα επιβληθούν οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ΗΠΑΜΜ προελεύσεως Ηνωμένων Πολιτειών και Ταϊλάνδης, την έναρξη της αναδρομικής ισχύος του κανονισμού με τον οποίο περατώθηκε η διαδικασία επανεξετάσεως που αφορούσε όμοιες εισαγωγές προελεύσεως Ιαπωνίας. Λαμβανομένων υπόψη των αντικειμενικών λόγων οι οποίοι επιτρέπουν ειδική μεταχείριση των εισαγωγών για τις οποίες έχει κινηθεί διαδικασία επανεξετάσεως, πρέπει να θεωρηθεί ότι κατ' αυτόν τον τρόπο το Συμβούλιο δεν υπερέβη τα όρια της διακριτικής ευχέρειας που έχει εν προκειμένω.
- 54 Κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί ο τρίτος λόγος αναρέσεως με τον οποίο προβάλλεται ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη κατά την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.
- 55 Εφόσον κανένας λόγος αναρέσεως δεν έγινε δεκτός, η αίτηση αναρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

⁵⁶ Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο έχει εφαρμογή στην ανααιρετική διαδικασία βάσει του άρθρου 118 του ίδιου κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το Συμβούλιο ζήτησε την καταδίκη της Chemi-Con στα δικαστικά έξοδα και η τελευταία ηττήθηκε, η Chemi-Con πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά της έξοδα, καθώς και στα δικαστικά έξοδα στα οποία το Συμβούλιο υποβλήθηκε στη δίκη ενώπιον του Δικαστηρίου. Σύμφωνα με την παράγραφο 4 του πιο πάνω άρθρου 69, η Επιτροπή θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Η Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία το Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υποβλήθηκε στη δίκη ενώπιον του Δικαστηρίου.
- 3) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(υπογραφές)